

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 08/30558 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Utrecht, van 5 september 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 augustus 2008 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 5 september 2008, verzonden op 8 september 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 september 2008, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie is in de gelegenheid gesteld een verweerschrift in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

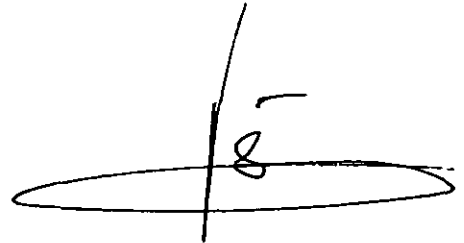
w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 oktober 2008

343-551.
Verzonden: 7 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Postbus 20085
7302HB APELDOORN

• Noord-en Oost-Gelderland

Regio Noord-en Oost-Gelderland
Korpsonderdeel 8 Vreemdelingenspolitie
Behandeld door A. Schurink
Telefoon 055 - 548 29 42
Fax 055 - 548 29 49
V-nummer / Zaak / Zaak - 09/08/2008
Datum 22/08/2008
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Aaldert Schurink, inspecteur van het regionaal politiekorps Noord-en Oost-Gelderland, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achtemaam
Voorna(a)m(en)
Geboortedatum
Geboorteplaats
Geboorteland : Marokko
Nationaliteit(en) : Marokkaanse, Marokkaanse
Geslacht : mannelijk

registratie in INDIS	mdw	OK
	unit	324
	datum	22-08-2008
	IND locatie	
IND ontvangst- datum	22 AUG 2008	
	casusnummer	0804 22 0022
invoer- controle	mdw	114
	unit	114
	datum	22/8

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Geen dan wel onvoldoende middelen van bestaan heeft.

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Apeldoorn
Datum : 22/08/2008
Tijd : 14:00 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
A. Schuifink

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 08/30558 VRONTN

uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59
Vreemdelingenwet 2000 (Vw) van de enkelvoudige kamer d.d. 5 september 2008

Inzake

geboren op _____, van Marokkaanse nationaliteit,
eiser, verblijvende in het huis van bewaring te Zeist,
gemachtigde: mr. F.K.H. Blom, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: dra. J.M.C. Vissers, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende
Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleidings

1.2 Verweerder heeft op 22 augustus 2008 aan eiser met het oog op de uitzetting de maatregel
van bewaring ex artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw opgelegd.

1.2 Eiser heeft hiertegen op 22 augustus 2008 beroep ingesteld bij deze rechtbank. Ingevolge
artikel 94, eerste lid, Vw strekt dit beroep tevens tot toekenning van schadevergoeding.

1.3 Het geding is behandeld ter zitting van 1 september 2008. Eiser en verweerder hebben ter
zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, Vw verklaart de rechtbank het beroep gegrond en beveelt
zij de opheffing van de maatregel of een wijziging van de wijze van tenuitvoerlegging daarvan,
indien zij van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring
in strijd is met de Vw dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid
niet gerechtvaardigd is.

2.2 Eiser heeft de rechtbank verzocht de opheffing van de maatregel van bewaring te bevelen
en schadevergoeding toe te kennen. De gemachtigde van eiser heeft ter zitting een schets
gegeven van de verschillende vreemdelingenrechtelijke procedures die eiser tot op heden heeft
gevoerd en ook nu nog voert. Eiser stelt dat verweerder heeft getracht om een beslissing te
nemen op eisers laatste aanvraag voor een verblijfsvergunning. De verblijfsrechtelijke positie
van eiser is daarmee lange tijd gelijk gebleven. Eiser acht het niet rechtvaardig dat hem nu de
maatregel van bewaring wordt opgelegd. Eiser beschikt voorts wel over een geldig
verblijfspapier. Hij heeft een geldig paspoort. Hij heeft tevens een vaste woon- en
verblijfplaats, die blijkt uit een uittreksel uit de Gemeentelijke Basisadministratie (GBA). De
broer van eiser staat schriftelijk garant voor eiser. Tevens heeft eiser voldoende middelen van

zaaknummer: AWB 08/30558 VRONTN

blad 2

bestaan, omdat zijn familieleden voor hem instaan. Eiser is veroordeeld vanwege een misdrijf maar de ongewenstverklaring is ingetrokken en het laatste strafbare feit stamt uit 2006. Ten onrechte stelt verweerder dat hij zijn verzoek om een voorlopige voorziening niet zou mogen afwachten. Er zijn nieuwe gebleken feiten en omstandigheden in de verblijfsrechtelijke procedure die rechtvaardigen dat eiser ook een tweede verzoek om voorlopige voorziening mag afwachten.

2.3 Verweerder heeft geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep en tot afwijzing van het verzoek om schadevergoeding. Verweerder heeft aangegeven, dat het eventueel mogen afwachten van het verzoek om een voorlopige voorziening, niet leidt tot rechtmatig verblijf in de zin van artikel 8 van de Vw. Hoewel zou hierin aanleiding kunnen worden gezien te verzoeken of de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening eerder wil behandelen. Een lichter middel dan de maatregel van bewaring is voorts alleen bespreekbaar als eiser zijn geldige paspoort overlegt. Verweerder heeft ter zitting een proces-verbaal overgelegd waaruit blijkt dat de huidige bewoner van het door eiser opgegeven adres in de GBA heeft verklaard dat eiser dit adres alleen gebruikt als postadres maar er niet feitelijk woont. Voor verweerder weegt zwaar dat eiser is veroordeeld voor een misdrijf.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.4 Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is het volgende gebleken. Op 17 oktober 2005 heeft eiser een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, onder de beperking voortgezet verblijf. Bij primair besluit van 24 oktober 2005 is deze aanvraag afgewezen. Eiser heeft hiertegen bezwaar gemaakt. De voorzieningenrechter van de nevenzittingsplaats Zwolle heeft eisers verzoek om een voorlopige voorziening in bezwaar toegewezen (AWB 05/49610). Bij besluit van 23 oktober 2007 heeft verweerder eisers bezwaar ongegrond verklaard. Eisers beroep hiertegen is door de nevenzittingsplaats Utrecht bij uitspraak van 7 mei 2008 (AWB 07/46403) buiten zitting niet-ontvankelijk verklaard, omdat het beroep niet zou kunnen leiden tot rechtmatig verblijf vanwege eisers ongewenstverklaring. Het verzet dat eiser tegen deze uitspraak heeft gedaan is bij uitspraak van de nevenzittingsplaats Utrecht van 26 augustus 2008 gegrond verklaard omdat de ongewenstverklaring reeds was opgeheven bij besluit van 5 maart 2008. De behandeling van eisers beroep zal dan ook weer ter hand worden genomen. Eiser heeft tevens verzoekt om een voorlopige voorziening hangende dit beroep.

2.5 Vaststaat dat eiser geen rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in artikel 8 van de Vw. De gegrondverklaring van zijn verzet, leidt daar niet toe. Dat eiser naar aanleiding van de uitspraak in verzet wellicht het verzoek om een voorlopige voorziening wel in Nederland zou mogen afwachten, betekent niet er sprake is van rechtmatig verblijf in vorenbedoelde zin. Verweerder is dan ook in beginsel bevoegd om tot de maatregel van bewaring ex artikel 59 van de Vw over te gaan.

2.6 Niet bestreden is dat de procedure leidend tot de inbewaringstelling en de wijze van tenuitvoerlegging van de bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten.

2.7 Eiser heeft aangevoerd dat verweerder aan de maatregel van bewaring niet de grond "geen vaste woon- of verblijfplaats" ten grondslag heeft mogen leggen. De rechtbank volgt eiser hierin niet. Uit het door verweerder overgelegde proces-verbaal van 28 augustus 2008 blijkt dat de bewoner van het door eiser bij de GBA opgegeven adres heeft verklaard dat eiser niet op dat adres woont. Hij heeft er ook nooit gewoond en heeft geen sleutel. Hij gebruikt het adres

zaaknummer: AWB 08/30558 VRONTN

blad 3

slechts als postadres. Het voorgaande stemt overeen met hetgeen eiser daarover zelf heeft verklaard, te weten dat hij bij zijn ouders verblijft. Aan de beschrijving in de GBA kan dan ook niet de waarde worden toegekend die eiser daarvan wenst toe te kennen. Dat eiser voorts een vaste woon- en verblijfplaats heeft bij zijn ouders is niet nader onderbouwd. Eisers stelling dat hij vanwege verweerdens trage besluitvorming in de verblijfsprocedure aangewezen is op onderhoud van zijn ouders en dus niet op zichzelf kan wonen, maakt het voorgaande niet anders. Eiser heeft zijn vaste woon- en verblijfplaats niet voldoende aangegeven, zodat verweerder het oordeel daarvan aan de maatregel van bewaring ten grondslag heeft mogen leggen.

2.8 Eiser stelt voorts te beschikken over een geldig paspoort. Hij heeft kopieën daarvan aan verweerder overgelegd. De rechtbank is van oordeel dat het overleggen van slechts kopieën in deze niet volstaat en dat verweerder daarom aan de maatregel van bewaring het ontbreken van een geldig identiteitsdocument ten grondslag heeft mogen leggen.

2.9 De rechtbank ziet in het bevel van bewaring ook overigens voldoende gronden om deze te rechtvaardigen, waarbij, zoals verweerder ter zitting reeds heeft betoogd, de verovering vanwege een misdrijf zwaar weegt.

2.10 Eiser heeft voorts met de garantverklaring van zijn broer en het uittreksel uit de GBA expliciet verzocht om in zijn geval conform het bepaalde in paragraaf A6/5.3.3.3 Vreemdelingen-circulaire 2000 een lichter middel toe te passen dan de maatregel van bewaring. Onder verwijzing naar hetgeen is overwogen in 2.7 van deze uitspraak acht de rechtbank het uittreksel uit de GBA onvoldoende om in deze situatie eisers woon- en verblijfplaats aan te tonen. Voorts heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank op het standpunt mogen stellen dat eiser, alvorens een lichter middel zou kunnen worden getroffen, zijn geldige paspoort overlegt.

2.11 De rechtbank begrijpt eisers betoog over de lange duur van de besluitvorming in de verblijfsprocedure, zijn onvrede met verweerdens handeling daarin en de, in dit licht gezien, door eiser ervaren onrechtvaardigheid van de oplegging van de maatregel van bewaring, als een verzoek om in deze zijn belangen zwaarder te laten wegen dan die van verweerder. De rechtbank is echter van oordeel dat verweerder zich op het standpunt heeft mogen stellen dat de belangen van verweerder bij handhaving van de maatregel van bewaring (hans zwaarder wegen dan het belang van eiser bij opheffing daarvan en daarbij betekenis heeft mogen hechten aan de omstandigheid dat eiser is veroordeeld tot een verblijf in een misdrijf). Daarbij merkt de rechtbank met nadruk op dat de belangenafweging door haar slechts marginaal mag worden getoetst. Ook overigens is de rechtbank niet gebonden dat de maatregel niet rechtmatig kan worden geacht.

2.12 Het beroep dient derhalve ongegrond verklaard te worden. De opheffing van de maatregel van bewaring wordt niet bevolen. Gelet hierop bestaat evenmin grond voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

2.13 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebonden.

zaaknummer: AWB 08/30558 VRONTN

blad 4

Beslissing

De rechtbank

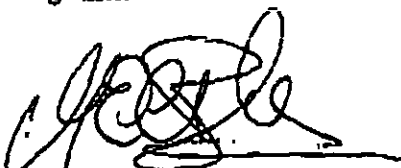
verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. F.M.D. Aardema en in het openbaar uitgesproken op 5 september 2008.

De griffier:

De rechter:

mr. M.E.C. Balder
mr. F.M.D. Aardema

afschrift verzonden op: 08 SEP 2008

Rechtsmiddel

Ingevolge artikel 95 van de Vw staat tegen deze uitspraak binnen een week na de dag van bekendmaking hiervan voor belanghebbenden hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen deze uitspraak te bevatten.

Let wel: Ook als u in deze uitspraak (gedeeltelijk) in het gelijk bent gesteld, kan het van belang zijn hoger beroep in te stellen voor zover de rechtbank gronden uitdrukkelijk en zonder voorbehoud heeft verworpen en u daar niet in wilt berusten.

Berte, Maalsté & Blom
A D V O C A T E N

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
15 SEP 2008	
ZAKENR.	
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Bezoekadres Utrecht

Vasco Da Gamaaan 11

T 030 707 4112

F 030 707 4113

Correspondentieadres

Postbus 2245

3500 GE Utrecht

Bezoekadres Tilburg

Verdiplein 104

T 013 535 3883

F 013 707 4690

Correspondentieadres

Postbus 2025

5001 CA Tilburg

Info@bmbadvocaten.nl

www.bmbadvocaten.nl

BTW NL 8143 29 159 801

AANGETEKEND

Afdeling Bestuursrechtpraak

Van de Raad van State

Postbus 20019

2500 EA 's-Gravenhage

ALSMEDE PER TELEFAX: 070 - 365 1390

Utrecht, 15 september 2008

Betreft: hoger beroep

Dossier: 20080524

Uw ref.:

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

De heer _____, geboren op _____ met de Marokkaanse nationaliteit, (hierna ook te noemen: appelland) thans verblijvende in het detentiecentrum Zeist te Soesterberg, te dezer zake woonplaats kiezende ten kantore van Berte, Maalsté & Blom Advocaten te Utrecht (Postbus 2245, 3500 GE Utrecht) van wie mr. Fleur K.H. Blom door hem daartoe bepaaldelijk is gevolmachtigd om namens appelland het onderhavige beroep in te stellen, op te stellen, in te dienen en te ondertekenen, geeft erbijbedig te kennen:

Appelland stelt bij deze tijdig hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevensittingsplaats Utrecht d.d. 5 september 2008, verzonden op 8 september 2008, waarbij het namens appelland ingestelde beroep tegen de door Staatssecretaris van Justitie (hierna te noemen: verweerder) opgelegde maatregel van bewaring ex artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw ongegrond is verklaard.

Productie 1: kopie uitspraak d.d. 5 september 2008, verzonden op 8 september 2008.

Appelland kan zich met de bestreden uitspraak niet verenigen en formuleert daartoe de navolgende grief:

Berte, Maalsté & Blom

A D V O C A T E N

GRIEF I

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat:

'De rechtbank begrijpt eisers betoog over de lange duur van de besluitvorming in de verblijfsrechtelijke procedure, zijn onvrede met verweerders houding daarin en, in dat licht bezien, door eiser ervaren onrechtvaardigheid van de oplegging van de maatregel van bewaring, als een verzoek om in deze zijn belangen zwaarder te laten wegen dan die van verweerder. De rechtbank is echter van oordeel dat verweerder zich op het standpunt heeft mogen stellen dat de belangen van verweerder bij handhaving van de maatregel van bewaring thans zwaarder wegen dan het belang van eiser bij opheffing daarvan en daarbij betekenis heeft mogen hechten aan de omstandigheid dat eiser is veroordeeld ter zake van een misdrijf. Daarbij merkt de rechtbank met nadruk op dat de belangenafweging door haar slechts marginaal mag worden getoetst. Ook overigens is de rechtbank niet gebleken dat de maatregel niet rechtmatig kan worden geacht.'

Immers, zoals appellant zeer uitvoerig heeft toegelicht bij de rechtbank, onder andere bij schrijven d.d. 27 augustus 2008 met daarbij gevoegd een kopie van het aanvullend beroepschrift met daarbij gevoegd als productie 2 een uitzetting van het verblijfsrechtelijke traject van appellant alsmede met de overgelegde pleitnota met bijlagen tijdens de behandeling ter zitting d.d. 1 september 2008, de inhoud van voornoemde stukken met bijlagen worden hier als herhaald en ingelast beschouwd, is het zonneklaar dat de beroepsprocedure van appellant tegen de afwijzing van zijn aanvraag om een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder de beperking 'voortgezet verblijf' gegrond zal worden verklaard. Immers, ondanks het gegeven dat er ongeveer 8 pagina's aanvullende gronden zijn ingediend in de bezwaarfase tegen de afwijzing van voornoemde aanvraag en deze aanvullende gronden ook per fax en later nog op verzoek van verweerder per aangetekende post aan verweerder zijn toegezonden, zijn deze aanvullende gronden niet meegenomen bij de besluitvorming in de bezwaarfase van voornoemde aanvraag. Integendeel, verweerder heeft in de bezwaarfase voestaan met twee enkele alinea's om het bezwaarschrift van appellant ongegrond te verklaren.

Het is derhalve evident dat het beroep van appellant tegen deze beslissing op bezwaar gegrond zal worden verklaard, enkele en alleen al op grond van het zorgvuldigheidsbeginsel. Dientengevolge zal de bezwaarfase weer openvallen. Hangende die bezwaarfase had de voorzieningenrechter in de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle bij uitspraak van 30 maart 2006, al bepaald dat appelland deze bezwaarfase in Nederland mag afwachten.

Zoals ook betoogd tijdens de behandeling van het beroep tegen de opgelegde maatregel van bewaring bij de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te

Berte, Maalsté & Blom

A D V O C A T E N

Utrecht, kan en mag het niet zo zijn, dat verweerder ondanks een tweetal rechterlijke uitspraken, een interne klachtprocedure en een klachtprocedure bij de Nationale ombudsman, nalaat een zorgvuldige beslissing te nemen op het bezwaarschrift van appellant tegen de afwijzing van zijn aanvraag om een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'Voortgezet verblijf' en appellant daarvan thans de negatieve consequenties dient te dragen middels zijn vrijheidsberoving. De belangenafweging van verweerder te dezer zake kan in het licht van het bovenstaande geen stand houden. De rechtbank heeft dit miskent.

--- MITSDIEN

het de Afdeling Bestuursrechtspraak moge behagen de uitspraak waarvan hoger beroep te vernietigen en te bepalen dat:

- a. het beroep tegen de opgelegde maatregel van bewaring gegrond dient te worden verklaard;
- b. de maatregel van bewaring opgeheven dient te worden met toekenning van een schadevergoeding voor de periode dat appellant onrechtmatig van zijn vrijheid is beroofd; en
- c. verweerder te veroordelen in de proceskosten van appellant van zowel het beroep als het hoger beroep.

Hoogachtend,

Mr. Fleur K.H. Blom
Advocaat-gemachtigde

Een kopie van het hoger beroepschrift zond ik heden eveneens naar verweerder:
Immigratie- en Naturalisatiedienst, afdeling PV, Den Haag, Postbus 30120, 2500
GC, Den Haag.